

Пейо Яворов
Угасна слънце

Угасна слънце, няма я луната,
в небо звезди не ще изгреят пак!
И аз лежа безсилен да се дигна
изпод нависналия леден мрак!

Примлъкна звяр и птица: нивга ехо
не ще се чуе вече по света!
И аз лежа безсилен да извикам
в безмълвието гробно на нощта.

И аз лежа безсилен: срещу мене,
с мъртвешки лъсък в хлътнали очи,
чудовищния сън на вековете
остава неподвижен и мълчи.

И няма да се дигна, да извикам:
сковало ме, чудовището бди
на устни с прясна кръв, последна капка,
изсмукана из моите гърди...

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7113>]